

שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם

"ו... גם על העצים של ארץ ישראל? וגם על הדרור שבונה קן לגוזלים?" שאלה אפרת.

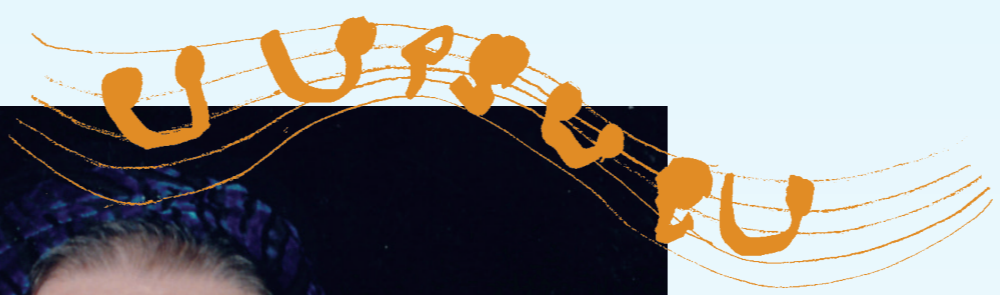
"רעיונות מצנינים!" שמחה סבתא, הוסיפה את דבריה של אפרת לרשימה שבאחד הדפים והכניסה את ערמת הדפים אל המגרה.

"ועכשו אפרת ספרי לי מה עשיתם היום בגן? למדתם משהו חדש?"

"כן, איך ידעת? איך נחשת? למדנו היום שיר חדש!" שמחה אפרת והחלה לשיר לסבתא, "ויהודה לעולם תשב, ויהודה לעולם תשב..."

סבתא חיכה כששמעה את נכדתה שרה והצטרפה אליה בשיטת קנון, "וירושלים לדור ודור..."

ואפרת? גם אפרת חיכה לעצמה, כי הבינה שלא יהיה קל למצא שיר או מנגינה שסבתא צפיה איננה מכירה...

שָׁרִים עִם סִבָּתָא צִפְיָה גוֹרָן

כתבה: תמר זקס
איור: שי צ'רקה

אתר שילוב

תפוז

"לשם, אל העצים!" כונה סבתא את אפרת ושרה לה שיר נוסף, "עצי שטים עומדים, עצי שטים עומדים..."

"כן! אני רואה, שם למעלה, על הענף שבראש העץ, צפור קטנה בונה קן!" שמחה אפרת.

"זהו הדרור, הוא בונה קן מוודים וקש כדי שהדרור תוכל להטיל בו ביצים," הסבירה סבתא ופתחה בשיר, "קן לצפור בין העצים, ובקן לה שלש ביצים, ובכל ביצה, הס פן תעיר..."

"ישן לו אפרוח, אפרוח זעיר," הצטרפה אפרת לשירתה של סבתא.

כשסימו לשיר, התישבה סבתא ליד שלחן האכל הגדול ואפרת נעמדה לצדה. היא רצתה לשיר לסבתא את השיר החדש שלמדה בגן ולשאל אותה אם היא מכירה אותו, אך באותו הרגע החלה סבתא לסדר את הדפים הרבים שהיו על השלחן.

"סבתא, מה כתבת פה?" שאלה אפרת כשהתבוננה בדפים מקרוב, "אלו אותיות שאינני מכירה."

"נכון," ענתה סבתא, "בשבוע הבא אני נוסעת לארצות הברית, שם אפגוש כמה מחברותי שאינן יודעות עברית. ברצוני לספר להן על ארץ ישראל, וכדי שבינו אותי אדבר בשפתן, באנגלית."

"מה תספרי להן סבתא?"

"אספר להן על ירושלים, על החילים שלנו ועל שבועת המינים."

אפרת דלגה על המדרכה המובילה לביתם של סבא שלמה וסבתא צפיה.

"ויהודה לעולם תשב, ויהודה לעולם תשב..." זמזמה אפרת את השיר שלמדה הבקר בגן.

"סבתא אוהבת לשיר כי היא רוצה להיות בשמחה תמיד," חשבה אפרת, "כל ספור וכל מלה מזכירים לה שיר. סבתא מלמדת אותי כל כך הרבה שירים. אולי היום אני אצליח ללמד אותה שיר חדש שהיא איננה מכירה..." המשיכה אפרת לדלג ולשיר עד לביתם של סבא וסבתא, "ירושלים לדור ודור, וירושלים לדור ודור..."

"ש-לום! הגעתי!" קראה אפרת, פתחה את הדלת ורצה הישר אל סבתא, שעמדה באותה השעה ליד החלון והביטה החוצה. למשמע הדלת הנפתחת הסתובבה סבתא.

כשראתה את אפרת אורו עיניה וחינה גדול התפשט על פניה. היא קבלה את נכדתה בחנוק גדול והחלה לשיר: "הבאנו שלום עליכם, הבאנו שלום עליכם, הבאנו שלום, שלום, שלום עליכם..."

"מעניין אם סבתא מכירה גם את השיר 'ויהודה לעולם תשב' שלמדנו היום..." חשבה לעצמה אפרת, אך בדיוק כשרצתה לשאל את סבתא, ראתה אותה מסוככת על עיניה ומביטה בפליאה אל העצים שבחצר.

"סבתא, מה את רואה שם בחוץ?" התענינה אפרת.

"הסתכלי לשם."

"להיכן?"

תפוז

